

Sygn. akt VU 124/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Adam Bojko

Protokolant stażysta Katarzyna Pielużek

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury i kapitał początkowy

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 18 grudnia 2015r. sygn. (...)

z dnia 10 grudnia 2015r. sygn. (...)

oraz z dnia 29 stycznia 2016r. (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni A. M. prawo do ustalenia wysokości kapitału początkowego oraz prawo do ustalenia wysokości emerytury z uwzględnieniem wynagrodzeń:

a. za rok 1978 w wysokości 17 420 zł (siedemnaście tysięcy czterysta dwadzieścia złotych) zamiast 15 210 (piętnaście tysięcy dwieście dziesięć złotych);

b. za rok 1979 w wysokości 18 900 zł (osiemnaście tysięcy dziewięćset złotych) zamiast 18 300 (osiemnaście tysięcy trzysta złotych);

c. za rok 1980 w wysokości 41 034 zł (czterdzieści jeden tysięcy trzydzieści cztery złote) zamiast 28 111 (dwadzieścia osiem tysięcy sto jednaście złotych);

d. za rok 1981 w wysokości 49 993 zł (czterdzieści dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote) zamiast 46 270 (czterdzieści sześć tysięcy dwieście siedemdziesiąt złotych);

e. za rok 1982 w wysokości 78 980 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych) zamiast 77 630 (siedemdziesiąt siedem tysięcy sześćset trzydzieści złotych);

f. za rok 1983 w wysokości 101 197 zł (sto jeden tysięcy sto dziewięćdziesiąt siedem złotych);

2. oddala odwołanie w pozostałej części.

Sygn. akt V U 124/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. M. złożyła w dniu 4 listopada 2015 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 10 grudnia 2015 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ponownie przeliczył kapitał początkowy A. M. i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie **109.658,12 zł**. Do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 861,70 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1988 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 70,58%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 70,58% przez kwotę 1.220,89 zł tj. kwotę bazową i wynosi 861,70 zł; okresy składkowe łącznie 22 lata, 10 miesięcy i 19 dni, nieskładkowe 6 miesięcy oraz 1 rok i 11 dni sprawowania opieki nad dzieckiem. Okres opieki nad dzieckiem został przeliczony przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wynosi 86,93%. Do obliczenia wskaźnika przyjęto okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 24 lat i 5 miesięcy. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał A. M. emeryturę od dnia (...) 2015 roku, to jest od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła **1 532,58 zł brutto**.

W odwołaniu z dnia 28 stycznia 2016 roku A. M. wniosła o zmianę zaskarżonych decyzji z dnia 18 grudnia 2015 roku o przyznaniu emerytury i z dnia 10 grudnia 2015 roku o ponownym przeliczeniu kapitału początkowego z uwzględnieniem okresów:

- od 1 lipca 1974 roku do 31 października 1975 roku na podstawie wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej,
- od 1 listopada 1975 roku do 31 grudnia 1978 roku na podstawie umów i angaży,
- od 1 stycznia 1979 roku do 12 grudnia 1981 roku na podstawie angaży, a nie druku RP-7, w którym są rozbieżności.

Ponadto wniosła o doliczenie jednego miesiąca składkowego ze wskaźnikiem 1,3% (tj. czerwca 1978 roku), który składał się z 19 dni składkowych 1,3% z tytułu pracy i 11 dni składkowych 1,3% z tytułu przejścia na urlop wychowawczy, co razem stanowi 30 dni składkowych 1,3%, a który został odrzucony przez ZUS. Nadmieniła także, że na urlopie wychowawczym przebywała od 20 czerwca 1978 roku do 30 czerwca 1979 roku.

Decyzją z dnia 29 stycznia 2016 roku znak (...), ZUS przeliczył kapitał początkowy A. M. i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 roku wynoszącą **109.658,12 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 861,70 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1988 roku. Wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 70,58%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 70,58% przez kwotę 1.220,89 zł tj. kwotę bazową i wynosił 861,70 zł. Okresy składkowe łącznie 22 lata, 10 miesięcy i 19 dni, nieskładkowe 6 miesięcy oraz 1 rok i 11 dni sprawowania opieki nad dzieckiem tj. 12 miesięcy. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wynosi 86,93%. Współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Do obliczenia wskaźnika przyjęto okres

składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 24 lata i 5 miesięcy. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto zarobki:

- w 1979 roku w wysokości 18.300,00 zł,
- w 1980 roku w wysokości 28.111,00 zł,
- w 1981 roku w wysokości 46.270,00 zł,
- w 1982 roku w wysokości 77.630,00 zł,
- w 1983 roku w wysokości 101.200,00 zł,
- w 1984 roku w wysokości 135.400,00 zł,
- w 1985 roku w wysokości 199.190,00 zł,
- w 1986 roku w wysokości 267.784,00 zł,
- w 1987 roku w wysokości 335.631,00 zł,
- w 1988 roku w wysokości 683.315,00 zł,

W dniu 12 lutego 2016 roku wnioskodawczynie złożyła ponowne odwołanie, w którym wniosła o uwzględnienie wysokości wynagrodzenia w okresie **od 1 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1981 roku** według załączników do odwołania z dnia 27 stycznia 2016 roku tj. oryginałów angaży a nie według druku Rp-7 oraz doliczenie do pkt IV obliczenie wartości kapitału początkowego jednego miesiąca składkowego ze wskaźnikiem 1,3% tj. miesiąca czerwca 1978 roku.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że w związku z nowymi dowodami wydał w dniu 29 stycznia 2016 roku nową decyzję, którą zaskarżyła wnioskodawczynie podnosząc w odwołaniu te same zarzuty, informując, iż do obliczenia kapitału przyjęto wynagrodzenie za okres od 1 lipca 1974 roku do 31 października 1975 roku z legitymacji ubezpieczeniowej i od 1 listopada 1975 roku do 19 czerwca 1978 roku na podstawie przedłożonych angaży jednak wysokość kapitału nie uległa zmianie. Natomiast wynagrodzenie za okres od 1 lipca 1979 roku do 28 lutego 1985 roku przyjęte zostało na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druku Rp-7) z dnia 26 maja 2003 roku wystawionego przez (...) Zespół (...) w P..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Od 1 listopada 1975 r. do 28 lutego 1985 r. wnioskodawczynie była zatrudniona w (...) Zespole (...) w P.. Od 1 kwietnia 1977 roku świadczyła pracę na stanowisku starszego inspektora z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 2.100,00 zł oraz dodatkiem specjalnym 200,00 zł. Od 31 stycznia 1978 roku do dnia 27 marca 1978 roku przebywała na urlopie macierzyńskim. Od 20 czerwca 1978 r. do 30 czerwca 1979 r. przebywała na urlopie bezpłatnym z tytułu opieki nad dzieckiem. Z dniem 1 lipca 1979 roku przyznano jej uposażenie zasadnicze według 8 grupy w wysokości 2.500,00 zł oraz dodatek specjalny w wysokości 400,00 zł. Z dniem 1 sierpnia 1979 roku przyznano wnioskodawczynie wynagrodzenie w kwocie 2.800,00 zł miesięcznie. Od 11 września 1980 roku do 14 stycznia 1981 roku skarżąca przebywała na urlopie macierzyńskim. Od 1 października 1980 roku wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonej wynosiło 3.650,00 zł miesięcznie oraz dodatek specjalny w kwocie 400,00 zł miesięcznie. Z dniem 1 sierpnia 1981 roku wynagrodzenie miesięczne zasadnicze wzrosło do kwoty 3.950,00 zł, dodatek specjalny 400,00 zł. W dniu 11 listopada 1981 roku wnioskodawczynie otrzymała dodatek za wysługę lat w wysokości 5% miesięcznie. Od 1 września 1981 roku jej wynagrodzenie zasadnicze wynosiło 4.200,00 zł, dodatek specjalny 600,00 zł. Z dniem 1 sierpnia 1982 roku wynagrodzenie zasadnicze wzrosło do kwoty 4.500,00 zł, dodatek specjalny 600,00 zł. Od 1

stycznia 1983 roku wynagrodzenie zasadnicze miesięcznie wynosiło 4.800,00 zł, dodatek specjalny 800,00 zł. Od dnia 1 marca 1983 roku wynagrodzenie zasadnicze miało wysokość 6.800,00 zł, od 1 stycznia 1984 roku -7.600,00 zł, a od 1 maja 1984 roku - 11.600,00 zł.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 27 lutego 1985 roku, umowa o pracę z dnia 4 listopada 1975 roku, umowa o pracę z dnia 14 czerwca 1976 roku, pismo-rozwiązanie umowy o pracę z dnia 31 marca 1977 roku, umowa o pracę z dnia 31 marca 1977 roku, pismo z dnia 9 lutego 1978 roku, pismo z dnia 13 czerwca 1978 roku, pismo z dnia 16 czerwca 1978 roku, pismo z dnia 30 czerwca 1979 roku, oświadczenie z dnia 29 maja 1979 roku, pismo z dnia 1 lipca 1979 roku, angaż z dnia 24 września 1979 roku, pismo z dnia 29 września 1980 roku, angaż z dnia 17 listopada 1980, angaż z dnia 12 grudnia 1980 roku, angaż z dnia 16 lipca 1981 roku, angaż z dnia 18 listopada 1981 roku, angaż z dnia 24 września 1981 roku, angaż z dnia 26 lipca 1982 roku, angaż z dnia 31 grudnia 1982 roku, angaż z dnia 18 kwietnia 1983 roku, angaż z dnia 15 grudnia 1983 roku, angaż z dnia 1 maja 1984 roku w aktach osobowych wnioskodawczynie)

W dniu 26 maja 2003 r. (...) Zespół (...) w P. wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wnioskodawczynie, w którym podał, że łączna kwota wynagrodzenia wnioskodawczynie wynosiła w poniższych latach:

- 1979 -18.300,00 zł,
- 1980 – 28.111,00 zł,
- 1981 – 46.270,00 zł,
- 1982 – 77.630,00 zł,
- 1983 – 101.200,00 zł,
- 1984 – 135.400,00 zł,
- 1985 - 24.360,00 zł.

(dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 26 maja 2003 roku k. 6-6v akt kapitału początkowego)

W dniu 18 maja 2017 r. Centrum Usług (...) w P. wystawiło nowe zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wnioskodawczynie, w którym podało, że łączna kwota wynagrodzenia A. M. okresie zatrudnienia w (...) Zespole (...) w P. wyniosła w poszczególnych latach:

- 1978 rok - 6.260,00zł,
- 1979 rok - 18.900,00 zł,
- 1980 rok - 28.111,00 zł,
- 1981 rok - 46.270,00 zł,
- 1982 rok - 78.980,00 zł,
- 1983 rok - 98.558,30 zł,
- 1984 rok -135.400,00 zł,
- 1985 rok - 24.360,00 zł.

(dowód: zaświadczenie z dnia 18 maja 2017 roku k. 81-81c akt sprawy)

A. M. z tytułu zatrudnienia w (...) Zespole (...) w P. osiągnęła w latach 1978, 1980, 1981 i 1983 następującą wysokość wynagrodzenia:

- w 1978 roku **17.420,00 zł**, kwota obejmuje wynagrodzenie według list wynagrodzeń – 5760,00 zł, zasiłek porodowy – 500,00 zł oraz zasiłek macierzyński – 11.160,00 zł,

- w 1980 roku **41.034,00 zł**, kwota obejmuje wynagrodzenie według list wynagrodzeń – 27.411,00 zł, zasiłek macierzyński – 13.111,00 zł oraz zasiłek chorobowy- 512,00 zł,

- w 1981 roku **52.963,00 zł**, kwota obejmuje wynagrodzenie według list wynagrodzeń – 51.130,00 zł (w tym wynagrodzenie za okres od 15 stycznia 1981 roku do 4 lutego 1981 roku z powodu nieobecności w pracy – 2.970,00 zł), zasiłek macierzyński, zasiłki opiekuńcze i zasiłek chorobowy – kwota za trzy zasiłki łącznie 1.833,00 zł,

- w 1983 roku **101.197,00 zł**, kwota obejmuje wynagrodzenie według list wynagrodzeń – 96.806,00 zł oraz zasiłki opiekuńcze – 4.391,00 zł.

W dokumentacji płacowej wnioskodawczyni brak jest list dotyczących zasiłków macierzyńskich, zasiłków opiekuńczych i zasiłków chorobowych. Zasiłki te zostały wyliczone hipotetycznie na podstawie angaży obowiązujących w okresach korzystania z tych zasiłków oraz w oparciu o wpisy w książeczce ZUS.

W okresie od 15 stycznia 1981 r. do 4 lutego 1981 r. wnioskodawczyni była nieobecna w pracy. W książeczce ZUS brak jest wpisów dotyczących zwolnienia lekarskiego. Jeżeli wnioskodawczyni korzystała w tym czasie z urlopu wypoczynkowego hipotetyczne wynagrodzenie za urlop wynosiło 2 970 zł.

Różnica pomiędzy zaświadczeniem Rp-7, a w/w kwotami dotyczy głównie nie ujęcia w zaświadczeniu zasiłków macierzyńskich, chorobowych, opiekuńczych oraz urlopu wypoczynkowego.

(dowód: opinia biegłej z zakresu rachunkowości D. W. k. 49-57 akt sprawy)

Przy przyjęciu za podstawę wymiaru wynagrodzeń wnioskodawczyni ustalonych w opinii biegłego z zakresu rachunkowości wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 najkorzystniejszych lat (1980-1989) będzie wynosił 71,41 %. Ustalenie wysokości emerytury może nastąpić po podjęciu rzeczywistych działań na indywidualnym koncie ubezpieczonego, które będą możliwe po zakończeniu postępowania sądowego.

(dowód: hipotetyczne wyliczenie kapitału początkowego k. 73 -75 akt rentowych, stanowisko komórki merytorycznej ZUS z 5.05.2017 r. k. 76 akt rentowych)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania są częściowo uzasadnione.

Na wstępie należy wskazać, że wnioskodawczyni, jako ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 roku, przysługuje emerytura na podstawie zasad sprecyzowanych w art. 26 i art. 25 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.). W myśl art. 26 ust. 1 ww. ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Przepis art. 25 ust. 1 ww. ustawy stanowi zaś, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenia emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z § 21 ust. 1 § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy wskazać, że wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 KPC), który w postępowaniu przed sądem udowodniany może być wszelkimi środkami wynikającymi z przepisów Działu III rozdziału 2 Kodeksu postępowania cywilnego. W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia dowodowe wynikające z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe.

W niniejszej sprawie spór między stronami ostatecznie ograniczał się do wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez wnioskodawczynię w latach 1978 -1985.

Były pracodawca wnioskodawczyni wystawił dwa zaświadczenia o wysokości jej wynagrodzeń w powyższym okresie, pierwsze w dniu 26 maja 2003 r. , a drugie w dniu 18 maja 2017 r. wskazując zarazem, że drugie zaświadczenie potwierdza właściwą wysokość wynagrodzeń. Rozbieżności między zaświadczeniami dotyczyły wynagrodzeń w latach 1979, 1982 i 1983. Wnioskodawczyni przyznała, że oba zaświadczenia potwierdzają wysokość jej wynagrodzenia w latach 1984 -1985, a ponadto zaświadczenie z 18 maja 2017 r. potwierdza wysokość jej wynagrodzenia w latach 1979 i 1982. Organ rentowy nie zajął w tym zakresie stanowiska. Jednocześnie na podstawie analizy dokumentacji płacowej wnioskodawczyni z okresu zatrudnienia w (...) Zespole (...), dokonał własnych wyliczeń jej wynagrodzeń, które częściowo różniły się od kwot wskazanych w zaświadczeniu pracodawcy z dnia 26 maja 2003 r.

W związku z powyższym Sąd przyjął, że oba zaświadczenia pracodawcy stanowią podstawę ustalenia wynagrodzeń wnioskodawczyni w latach 1984 -1985, a ponadto zaświadczenie pracodawcy z dnia 18 maja 2017 r. stanowi podstawy ustalenia jej wynagrodzenia w latach 1979 i 1982.

Wysokość wynagrodzenia wnioskodawczyni w latach 1979 -1981 oraz 1983 została ustalona za pomocą dowodu z opinii biegłego w dziedzinie rachunkowości. Biegły dokonał pogłębionej analizy dostępnej dokumentacji w postaci list wynagrodzeń, wpisów w książęce ZUS dotyczących zwolnień lekarskich, angaży, pism wewnętrznych pracodawcy potwierdzających urlopy macierzyńskie i wychowawczy.

Sporządzona opinia jest logiczna, spójna i rzetelna. Wnioski opinii są kategoryczne oraz należyte uzasadnione, w sposób pozwalający na sprawdzenie logicznego toku rozumowania biegłej. Różnica pomiędzy zaświadczeniem Rp-7, a kwotami ustalonymi przez biegłą wynika z braku ujęcia w zaświadczeniu pracodawcy zasiłków macierzyńskich, chorobowych, opiekuńczych oraz urlopu wypoczynkowego. Strony nie zgłaszały dalszych zastrzeżeń do opinii, ani też nie wносиły o jej uzupełnienie. W konsekwencji wnioski opinii stały się podstawą ustaleń Sądu dotyczących wysokości wynagrodzeń wnioskodawczyni w latach 1978 -1981 i 1983, za wyjątkiem kwoty 2 970 zł, z tytułu nieobecności wnioskodawczyni w pracy w okresie od 15 stycznia 1981 r. do 4 lutego 1981 r. Na listach płac nie ma wpisów o wypłacie wynagrodzenia za ten okres. W dostępnej dokumentacji brak jest adnotacji o korzystaniu przez wnioskodawczynię w tym czasie ze zwolnienia lekarskiego bądź urlopu wypoczynkowego. W konsekwencji brak było podstaw do jednoznacznego ustalenia, że wnioskodawczyni w wymienionym okresie zachowała prawo do wynagrodzenia. Mogła bowiem przebywać wówczas na urlopie bezpłatnym.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 21 lutego 2013 r. sygn. akt III AUa 1074/12, L., „wysokość zarobków stanowiących podstawę obliczenia emerytury nie może być ustalana hipotetycznie, w oparciu jedynie o domniemanie. Wynagrodzenie, stanowiące podstawę wymiaru składek, wykazane być musi w sposób nie budzący wątpliwości w określonej wysokości kwotowej”. Podobnie w wyroku z dnia 29 września 2014 r. sygn. akt III AUa 2618/13, Legalis Sąd ten stwierdził, że „w przypadku braku dokumentacji płacowej istnieje możliwość ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w oparciu o dokumentację zastępczą, w której zawarte są dane dotyczące

wynagrodzenia, ale i także w oparciu o dowód z zeznań świadków czy opinii biegłych. Powyższe nie może być jednak dokonane w sposób dowolny, albowiem przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń emerytalno - rentowych obowiązuje ścisła zasada uwzględniania tylko takich składników wynagrodzenia, które faktycznie przysługiwały i od których została odprowadzona składka na ubezpieczenie społeczne. Wszystkie składniki wynagrodzenia, które mają być przyjęte do podstawy wymiaru świadczenia muszą być wobec tego ustalone w sposób pewny i nie budzący żadnych wątpliwości”.

Ustalona wysokość wynagrodzeń wnioskodawczynie z lat 1978 -1983 jest wyższa od kwot stanowiących podstawę zaskarżonych decyzji, a tym samym wyższy będzie również wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wysokość emerytury wnioskodawczynie.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił częściowo zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do przeliczenia kapitału początkowego oraz emerytury z uwzględnieniem kwot wynagrodzeń ustalonych w postępowaniu sądowym.

W pozostałej części odwołania podlegały oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Wnioskodawczynie niezasadnie domagała się wliczenia do podstawy wymiaru składek za 1981 rok kwoty 2 970 zł, stanowiącej hipotetyczne wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, z uwagi na brak podstaw do jednoznacznego ustalenia, że przebywała w tym czasie na urlopie wypoczynkowym i zachowała prawo do wynagrodzenia, od którego zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne.

Prawidłowo również organ rentowy ustalił liczbę miesięcy składkowych. Zgodnie z treścią art. 7 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem są okresami nieskładkowymi. W konsekwencji okres od 20 czerwca 1978 r. do 30 czerwca 1978 r., w którym wnioskodawczynie przebywała na urlopie wychowawczym nie może być sumowany z okresem składkowym przypadającym w okresie od 1 czerwca 1978 r. do 19 czerwca 1978 r., chociaż do obu okresów ma zastosowanie ten sam przelicznik wynoszący 1,3 %.